

Sygn. akt II. K 134/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Strzyżowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Pirga

Protokolant J. Skalska – K.

przy udziale J. Z. Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Strzyżowie

po rozpoznaniu w dniach 18 września 2017 roku, 22 listopada 2017 roku i 15 stycznia 2018 roku, sprawy karnej

przeciwko M. S. synowi B. i H. z domu W. ur. (...) w S.

nie karanego

oskarżonego o to, że

W dniu 25 czerwca 2017 roku w miejscowości G. gmina F., woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym typu quad bez numeru rejestracyjnego po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie – 1,83 ‰, II badanie – 1,95 ‰, III badanie – 1,85 ‰, IV badanie – 1,76 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu),

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

I. **u z n a j e** oskarżonego M. S. za winnego popełnienia czynu wyżej w wyroku opisanego, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k.

s k a z u j e

go na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. **w a r u n k o w o** zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 /dwóch/ lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. **z a l i c z a** oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniu 25 czerwca 2017 roku od godziny 01.45 do godziny 18.00;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. **o r z e k a** wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 /pięciu/ lat;

V. na podstawie art. 63 § 4 k.k. **z a l i c z a** oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 czerwca 2017 roku do dnia 15 stycznia 2018 roku;

VI. na podstawie art. 43 a § 2 k.k. **o r z e k a** od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. **z a s ą d z a** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w kwocie 190,00 /sto dziewięćdziesiąt/ złotych.

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 15 stycznia 2018 roku, sygn. akt II. K 134/17

W dniu 24 czerwca 2017 roku w miejscowości G. gmina F. oskarżony M. S. przebywał na festynie, gdzie przyjechał quadem. Tam spożywał alkohol w postaci wina i piwa. W nocy 25 czerwca 2017 roku około godziny 1:00 oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości kierował quadem po drodze gminnej biegnącej w pobliżu wyciągu narciarskiego w G.. W trakcie jazdy M. S. wywrócił się i wpadł do rowu. Razem z nim jechał T. K.. Powyższą sytuację obserwował D. K., który około godziny 1:07 – 1.09 wykonał swoim telefonem komórkowym zdjęcia oskarżonego i T. K. oraz sporządził krótki filmik. Następnie ww. zadzwonił na policję, którą poinformował, że oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował po drodze quadem i wjechał do rowu. Funkcjonariusze policji w rejonie wyciągu narciarskiego na samej górze, w odległości około 15 metrów od skrzyżowania, zastali oskarżonego, który stał obok quada znajdującego się na poboczu drogi gminnej. Na widok funkcjonariuszy policji oskarżony zaczął uciekać. Na miejscu oskarżony nie poddał się badaniu na stan trzeźwości. Takie badanie wykonano na Komendzie Powiatowej Policji w S. (I badanie godz. 3:10 – 1,83 ‰, II badanie godz. 3:12 – 1,95 ‰, III badanie godz. 3:41 – 1,85 ‰, IV badanie godz. 4:15 – 1,76 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu).

W trybie art. 335 § 2 k.p.k. prokurator złożył wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego oraz orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i środków karnych.

Oskarżony nie był dotychczas karany, pobiera wynagrodzenie w wysokości 2 000,00 złotych miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego M. S. – k. 19, 67 – 68, zeznań świadków R. L. – k. 68 – 69, G. J. – k. 74 – 75, D. K. – k. 75 – 76, częściowo zeznań świadka T. K. – k. 91 – 92, protokołów użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz świadectw legalizacji – k. 5 – 7, postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 21, informacji o dochodach – k. 27, danych z K. – k. 22, protokołu przeszukania – k. 81 – 83, dokumentacji fotograficznej oraz nagrania na płycie CD – k. 80 .

Oskarżony M. S. składając wyjaśnienia w dniu 25 czerwca 2017 roku przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 24 czerwca 2017 roku przebywał na imprezie w miejscowości G., gdzie spożywał alkohol, a około godziny pierwszej w nocy z uwagi na fakt, iż jeden z mężczyzn był zainteresowany kupnem quada, oskarżony usiadł za kierownicę, aby pokazać jak ten pojazd jeździ. Jechał drogą boczną i w trakcie jazdy wjechał do rowu. Następnie oskarżony poddał się karze.

Na na rozprawie w dniu 25 października 2017 roku oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w dniu 24 czerwca 2017 roku przebywał na imprezie w miejscowości G., gdzie spożywał alkohol. Po wypiciu alkoholu nie jeździł quadem. Gdy przyjechali funkcjonariusze policji stał przy quadzie i spożywał alkohol, a na ich widok butelkę wyrzucił za ogrodzenie i zaczął uciekać, gdyż pił alkohol w miejscu publicznym. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że na K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wszystko zmyślił, gdyż policjant powiedział mu, że ma świadków, którzy widzieli go jak w stanie nietrzeźwości kierował quadem. Ponadto policjant straszył go, że jak nie przyzna się będzie siedział jeszcze 24 godziny.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego składanym w toku postępowania przygotowawczego, gdyż jego wyjaśnienia zbieżne są z zeznaniami świadka D. K. oraz materiałem dowodowym w postaci zdjęć oraz nagrania na płycie CD. Świadek D. K. jednoznacznie zeznał, iż widział jak oskarżony jeździł quadem po placu oraz drodze gminnej, która przebiega koło wyciągu. Na tą okoliczność przedstawił zdjęcia i nagranie na telefonie, które wykonał w momencie kiedy oskarżony w czasie jazdy wywrócił się quadem i wpadł do rowu. Z zeznań świadka oraz jego postawy zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem wynika, że chciał on uniknąć konsekwencji poinformowania

o zdarzeniu policji i nie chciał w sprawie składać zeznania, a w szczególności przyznać, że to on w tej sprawie zadzwonił na policję. Jednakże powyższy fakt nie budzi wątpliwości w świetle zeznań świadka R. L., a ponadto fakt, iż D. K. był świadkiem zajścia potwierdzają wykonane przez niego zdjęcia oraz nagranie. Świadek aczkolwiek niechętnie wskazał również dane mężczyzny, który towarzyszył oskarżonemu. Z uwagi na powyższe Sąd dał wiarę świadkowi D. K., iż był on świadkiem jak oskarżony w stanie nietrzeźwości jeździł po drodze gminnej quadem. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż M. S. po zapoznaniu się z materiałem zarejestrowanym na telefonie świadka twierdził, iż nie ma go na zdjęciach i filmiku, bo miał wówczas na sobie inne spodnie, a na filmiku nie rozpoznaje osoby mu towarzyszącej. Sąd jednak nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż fakt, iż zdjęcia i nagranie wykonane przez D. K. pochodzą z nocy 25 czerwca 2017 roku potwierdził T. K., którego wizerunek w sposób wyraźny został zarejestrowany na wskazanym materiale i którego oskarżony dobrze zna.

Sąd dał wiarę T. K., iż brał udział w festynie, na którym był również oskarżony oraz, że D. K. robił jemu i M. S. zdjęcia. Sąd natomiast nie dał wiary świadkowi, iż znalazł się on w rowie z uwagi na to, iż rozdzielał oskarżonego i D. K., którzy szarpali się, a następnie wyglupiali się i w tym czasie D. K. robił im zdjęcia. Powyższe nie znajduje potwierdzenia zarówno w wyjaśnieniach oskarżonego, którym Sąd dał wiarę, jak i w zeznaniach D. K.. Świadek nie jest w stanie w sposób logiczny wytłumaczyć sytuacji i sensu słów, które zostały zarejestrowane na filmie i zdjęciach przez D. K.. Zaś jego zeznania zdaniem Sądu w sposób oczywisty zmierzają do wytłumaczenia zarejestrowanego zajścia na korzyść M. S..

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków R. L. i G. J.. Świadcowie ci przedstawili czynności, które wykonali w związku ze sprawą, są oni zupełnie osobami obcymi dla uczestników zajścia i nie mają żadnego interesu w tym, aby zeznawać na niekorzyść oskarżonego. W szczególności G. J. zeznał, iż oskarżonego przesłuchiwał, gdy był już trzeźwy, w żaden sposób nie wpływał na jego zeznania i nie groził mu. M. S. w sposób swobodny przedstawił przebieg zajścia. Świadek R. L. potwierdził, iż w pobliżu wyciągu znajduje się droga gminna.

Sąd dokonał również ustaleń na podstawie protokołów użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz świadectw legalizacji, postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy, informacji o dochodach, danych z K. oraz protokołu przeszukania.

Powyższe dowody zostały sporządzone przez kompetentne osoby, a ich treść nie budziła wątpliwości stron, ani Sądu.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przewidziane w art. 178a § 1 k.k. kryterium "ruchu lądowego" należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystywaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników (IV KK 201/15 postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2015 r.).

Mając powyższe na uwadze oraz ustalony stan faktyczny, stwierdzić należy, iż oskarżony M. S. przedmiotowo zrealizował znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k., gdyż będąc w stanie nietrzeźwości, kierował po drodze gminnej quadem.

Ponadto oskarżony zrealizował znamiona czynu zabronionego umyślnie z zamiarem bezpośrednim, gdyż miał on świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a mimo to kierował quadem. Oczywista jest również naganność procesu decyzyjnego M. S. oraz znaczny stopień tej wadliwości, jeżeli weźmie się pod uwagę jego wiek i związany z nim zasób doświadczenia życiowego, który pozwala stwierdzić, iż w chwili popełnienia czynu zabronionego miał on w pełni możliwość rozpoznania jego bezprawności i postąpienia zgodnie z normą.

Równocześnie czyn oskarżonego jest karygodny, tzn. wykazuje wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości, o czym przekonuje jego działanie z zamiarem bezpośrednim oraz stopień nietrzeźwości oskarżonego wyżej w uzasadnieniu opisany i jego wpływ na organizm oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania oskarżonego oraz środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy oraz świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5 000,00 złotych, Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, a w szczególności stwierdzony znaczny stopień nietrzeźwości w czasie kierowania przez niego quadem i wynikające stąd zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, stopień jego winy, stan psychofizyczny, w którym oskarżony znajdował się w trakcie jazdy quadem.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że orzeczona kara oraz orzeczone środki karne będą adekwatne do wagi czynu oraz zasadne w odniesieniu do celów prewencyjnych kary.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd orzekł o kosztach sądowych.